

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 2T/60/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4609010140
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Krausová
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2018:4609010140.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Krausovej a prísediacich členov senátu Viktora Marka a Kataríny Mokošovej v trestnej veci obžalovaného W. Z., nar. XXXX pre obzvlášť závažný zločin úverového podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 k § 222 odsek 1, odsek 5 písmeno a) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.04.2018, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný

W. Z. , narodený XX.XX.XXXX v I., trvale bytom N.,
K. ulica XXX

s a u z n á v a v i n n ý m , ž e :

dňa 31.08.2006 v Topoľčanoch v pobočke Všeobecnej úverovej banky, a.s. Bratislava podal žiadosť o poskytnutie úveru typu Flexi hypo vo výške 199.163,51Eur (6.000.000,-Sk), ku ktorej okrem iných dokladov predložil potvrdenie Daňového úradu Nitra I. zo dňa 13.09.2006 o výške daňovej povinnosti za zdaňovacie obdobia rokov 2004 a 2005, pričom uvedené potvrdenie obsahovalo nepravdivé údaje a bolo opatrené nepravým odtlačkom pečiatky daňového úradu, pracovníkmi VÚB banky, a.s. Bratislava pobočka Topoľčany bolo následne zistené, že predmetné potvrdenie nebolo vyhotovené pracovníkom Daňového úradu Nitra I., v dôsledku čoho VÚB banka, a.s. Bratislava dňa 19.09.2006 žiadosť o poskytnutie úveru zamietla, pričom v prípade jeho poskytnutia a nesplácania by bola VÚB banke, a.s. Bratislava spôsobená škoda vo výške 199.163,51Eur (6.000.000,-Sk),

t e d a :

dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle vylákať od iného úver tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na jeho splácanie a tak mu spôsobí škodu veľkého rozsahu, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo

t ý m s p á c h a l :

obzvlášť závažný zločin úverového podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 k § 222 odsek 1, odsek 5 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o s a m u u k l a d á :

Podľa § 222 odsek 5 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona, nezistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, za nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, za použitia § 39 odsek 2 písm. a), odsek 3 písm. c) Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákon sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona a § 78 odsek 1 Trestného zákona u k l a d á obžalovanému ochranný dohľad na dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa ruší výrok o treste uložený obžalovanému W. Z. trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp.zn. 1T/2/2014, doručeným 20.11.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ako vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Krajský prokurátor v Nitre podal dňa 07.05.2009 na Okresný súd Topoľčany obžalobu na obžalovaného W. Z. (ďalej len obžalovaný), pre obzvlášť závažný zločin úverového podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 k § 222 odsek 1, odsek 5 písmeno a) trestného zákona a zločin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 k § 352 odsek 1, odsek 5 Trestného zákona, na skutkovom základe, že dňa 31.08.2006 v Topoľčanoch v pobočke Všeobecnej úverovej banky, a.s. Bratislava podal žiadosť o poskytnutie úveru typu Flexi hypo vo výške 199.163,51Eur (6.000.000,-Sk), ku ktorej okrem iných dokladov predložil potvrdenie Daňového úradu Nitra I. zo dňa 13.09.2006 o výške daňovej povinnosti za zdaňovacie obdobie rokov 2004 a 2005, pričom uvedené potvrdenie obsahovalo nepravdivé údaje a bolo opatrené nepravým odtlačkom pečiatky daňového úradu, ktorú nechal vyhotoviť doposiaľ v nezistenej dobe, na neznámom mieste a u nestotožnenej osoby, pracovníkmi VÚB banky, a.s. Bratislava pobočka Topoľčany bolo následne zistené, že predmetné potvrdenie nebolo vyhotovené pracovníkom Daňového úradu Nitra I., v dôsledku čoho VÚB banka, a.s. Bratislava dňa 19.09.2006 žiadosť o poskytnutie úveru zamietla, pričom v prípade jeho poskytnutia a nesplácania by bola VÚB banke, a.s. Bratislava spôsobená škoda vo výške 199.163,51Eur (6.000.000,-Sk).

Vo veci súd nariadil termín hlavného pojednávania a obžalovaný na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že „ je nevinný „

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 03.12.2014 sp.zn. 2T/60/2009 bol obžalovaný uznaný vinným v zmysle obžaloby a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Voči rozsudku bolo podané odvolanie obžalovaným ako i krajským prokurátorom. Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 16.04.2015 sp.zn. 4To/24/2015 zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa , aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie a to vypočutím obžalovaného, svedkov S. N., R.. B. N., R.. V. O. W., V. L., prečítaním výpovede svedkov W.. W. R., G. G., S. Q., B. B., znaleckým posudkom, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi, súd zistil skutkový stav tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol vypovedať, preto súd prečítal jeho výpoveď z prípravného konania v súlade s ustanovením § 258 odsek 4 Trestného poriadku. V prípravnom konaní obžalovaný uviedol, že mal záujem o poskytnutie úveru, nebolo mu špecifikované, z akého peňažného ústavu mu má byť poskytnutý. Pokiaľ ide o doklady potrebné na doloženie k žiadosti o úver, tak nejaké potvrdenia o príjme - určite potvrdenie o výške daňovej povinnosti. Nevylúčil, že mohol podpísať sprostredkovateľovi žiadosť o poskytnutie úveru na jeho meno vo VÚB banke. Tvrdil, že osobne nepredložil žiadosť v roku 2006 na vybavenie poskytnutia úveru vo VÚB banke. Uviedol, že patrí k Daňovému úradu Nitra II. Spoločnosť MB CASH & CARRY s.r.o. patrí k Daňovému úradu Nitra II., poprel, že by predložil k vybaveniu úveru doklad - Potvrdenie o výške daňovej povinnosti.

Tvrdil, že nemal o tom vedomosť, že to niekto predložil. Ďalej uviedol, že nepoznal svedkyňu N., ani jej podpis. Nevedel uviesť, či podpísal daňové priznanie. Spoločnosť MB CASH & CARRY s.r.o nemala taký hospodársky výsledok, aký je uvedený na Potvrdení o výške daňovej povinnosti, mala menší zisk. Podpis na doklade nepoznal a tvrdil, že on ten doklad nepredložil VÚB a nemal o ňom vedomosť, nevyplnil ho, nezabezpečil k vybaveniu úveru výpis z účtu. Nevylúčil, že by podpísal žiadosť do VÚB banky na vybavenie poskytnutia úveru v roku 2006, žiadosť nevypísal. Potvrdil, že podpis na Žiadosti o flexihypotéku na vybavenie poskytnutia úveru od VÚB banky, pobočka Topoľčany zo dňa 31.08.2006 je jeho, žiadosť podpísal, nevedel kto ju vyplnil, nebol pri vyplňovaní. Poprel, že by bol vo VÚB banke pobočka Topoľčany, úver vo výške 6 miliónov korún ako fyzická osoba nežiadal. Nepoznal pracovníkov VÚB banky pobočka Topoľčany, nepočul meno R.. V. W., R.. N., R.. G. G.. Potvrdil, že V. L. pozná osobne, nemal vedomosť, že by V. L. vybavoval nejaké záležitosti ohľadne úveru, nestretol sa s ním pred poskytnutím úveru. Poprel stretnutie s p. L. a pracovníkmi VÚB banky pobočka Topoľčany R.. G. a R.. W. ohľadne poskytnutia základných informácií pre poskytnutie úveru v kaviarni v Nitre. Tvrdil, že nemal vedomosť o tom, že by p. L. v roku 2006 chcel predať penzión Rosi, nemal záujem o jeho kúpu, nenakontaktoval ho p. L. s p. N. ohľadne kúpy penziónu.

Svedkyňa S. N. uviedla, že daňový subjekt W. Z. ako fyzická osoba patrí na Daňový úrad Nitra II, ona túto osobu ako fyzickú osobu nespravovala. Adresa trvalého bydliska W. Z. bola uvedená v Lužiankach, príslušný bol Daňový úrad Nitra II. Spoločnosti MB CASH & CARRA bol Daňový úrad Nitra I. Potvrdila, že nepríslušný daňový úrad nemôže vydať doklad, úrad nepotvrdí žiaden doklad ale ho zasiela príslušnému úradu podľa daňového subjektu. Daňový úrad Nitra I. nemohol vystaviť v danom období doklad pre daňový subjekt W. Z. ako fyzickej osoby na žiadosť o poskytnutie úveru pre VÚB pobočka Topoľčany. Uviedla, že takúto žiadosť Daňový úrad Nitra I nevystavil a nepotvrdil. Ona doklad Potvrdenie o výške daňovej povinnosti pre daňovníka W. Z. ako fyzickej osoby k žiadosti pre poskytnutie úveru pre VÚB pobočka Topoľčany zo dňa 13.09.2006 nevystavila, nepodpísala, nepotvrdila. Tvrdila, že nejde o pečiatku, ktorú oni používali a k takému dokladu prislúchal kolok 50,-Sk a nie 100,-Sk, ktorý je na doklade. Kontaktovali ju z VÚB v Bratislave, faxovali jej potvrdenie, bolo tam písané meno fyzickej osoby, ktorá patrila podľa adresy do Daňového úradu Nitra 2, ona nemohla vystaviť potvrdenie na meno fyzickej osoby a ani ho nevystavila, nebol to jej podpis na potvrdení bola tam pečiatka, akú Daňový úrad Nitra 1 nevlastní, kolkové známky boli dve po 50,-Sk, pritom na také potvrdenie sa dáva jedná známka 50Sk. Tvrdila, že pri takej veci musí byť ešte vystavená žiadosť o vystavenie potvrdenia + kolok, ktorý má byť priložený. Potvrdenie vystavuje správca dane pre konkrétny subjekt, podľa obchodného mena na firmu, nie na konateľa. Musí byť uvedené obchodné meno, sídlo, IČO, DIČO, potvrdzuje sa zvyčajne hospodársky výsledok za posledné 2 roky, je tam meno, podpis, telefón, nalepený kolok. S osobou W. Z. sa v súvislosti s požiadaním o vydanie potvrdenia v roku 2006 nestretla. Potvrdila, že obžalovaný si u nej takú žiadosť nemohol dať, lebo ona fyzickú osobu nespravovala.

Svedok R.. B. N. uviedol, že sa stretol s predávajúcim nehnuteľnosti p. V. L., resp. i s obžalovaným naraz. Vysvetlil im, aké doklady budú potrebovať na vybavenie úveru, kde obžalovaný mal byť kupcom na nehnuteľnosť, penzión v Lužiankach. Po zabezpečení dokladov obžalovaným, sa všetci traja dohodli na termíne a na čase, kedy sa stretnú vo VÚB pobočka Topoľčany. Po odobratí dokladov v pobočke banky VÚB Topoľčany s pracovníkom banky R.. V. W., táto natypovala žiadosť o úver, ktorú následne obžalovaný podpísal a tým sa jeho práca skončila. O desať dní sa dozvedel, že žiadosť bola zamietnutá. Potvrdil, že obžalovaným rozoberali možnosť, kedy by bral úver pre spoločnosť, vtedy podmienky pre podnikateľský úver nespĺňoval, tak túto možnosť zamietli a pristúpili na možnosť podania návrhu o úver typu flexihypo pre fyzickú osobu. Potvrdil, že okrem obžalovaného žiadna iná osoba nepredkladala doklady v tejto veci a okrem neho iná osoba úver nesprostredkovala. Poprel, že by obžalovaný nemal vedomosť o predložení žiadosti o úver, nakoľko klient sa musí osobne dostaviť do banky a podpísať žiadosť. Potvrdil, že bol osobne prítomný, keď obžalovaný v spolupráci s pracovníčkou banky R.. W. napísali resp. vypĺňali žiadosť, ktorú obžalovaný po prečítaní podpísal. Uviedol, že obžalovaný mal záujem o úver, aktívne k tomu pristupoval, čomu svedčí i dokladovanie potrebných podkladov na poskytnutie úveru a ohľadne žiadosti bol vo VÚB jeden alebo dva krát. Všetky doklady obžalovaný dokladoval načas podľa dohovoru. Predložil svedkovi originál dokladov, on nekontroloval obsah dokladov a ani nemal šancu zistiť ich pravosť. Jednoznačne uviedol, že doklady ohľadne žiadosti mu dňa 31.08.2006 predložil v pobočke VÚB Topoľčany iba obžalovaný, ktorý predložil i platný občiansky preukaz, vodičský preukaz, boli vyhotovené kópie týchto dokladov, ktorých prevzatie podpísal. Obžalovaný si prečítal žiadosť a pred ním a R.. W. vlastnoručne podpísal. Uviedol, že obžalovaný bol vysoký asi 180cm, mal asi 35 rokov, strednú postavu, vlasy tmavšie na kratšie ostrihané a opoznal

ho z predloženého fotoalbumu. Úver pre obžalovaného mal byť na kúpu nehnuteľnosti, kde banka požaduje relevantnú cenu, vypracováva sa znalecký posudok certifikovanými znalcami, supervízor koriguje hodnotu nehnuteľnosti resp. odsúhlasuje a hypotekárny úver musí byť krytý nehnuteľnosťou, vtedy má banka záruku, že v prípade ak sa niečo stane s klientom, vykryje si úver prípadným predajom, nehnuteľnosť slúži na krytie pre banku, aby sa jej vrátili peniaze v prípade škody.

Svedkyňa R.. V. W. uviedla, že niekedy v mesiaci júl 2006 pobočku VÚB v Topoľčanoch oslovil svedok R.. B. N., externý predajca, ohľadne poskytnutia úveru pre obžalovaného resp. pre jeho firmu MB CASH & CARRY s.r.o. cca vo výške 6 mil. korún. Vzhľadom ku tomu, že išlo o klienta s ročným obratom nad 30mil. Sk, o čom ju informoval svedok N., museli rokovať s R.. G., akvizičným riaditeľom. Potvrdila, že sa s obžalovaným stretli v Nitre v jednej kaviarni. Obžalovaný im odprezentoval potreby financovania, predložil ku nahliadnutiu predbežné výkazy k podnikateľskej činnosti a navrhli mu ako prvú možnosť financovania cez podnikateľský úver. R.. G. s ním následne jednal telefonicky, kde sa dohodli, že pre obžalovaného bude výhodnejší hypotekárny úver. Hypotekárne úvery patria do kompetencie pobočky VÚB Topoľčany, resp. do jej kompetencie, tak bola s klientom v telefonickom kontakte cez externého poradcu svedka Ing. N., kde sa dohodli na podkladoch, ktoré budú potrebné k zadaniu žiadosti o úver. Potvrdila, že dňa 31.08.2006 prišiel obžalovaný so svedkom N. do pobočky VÚB Topoľčany, kde svedok N. predložil doklady k žiadosti o poskytnutie úveru, ktoré skontrolovala a obžalovaný predložil občiansky preukaz, vodičský preukaz na identifikáciu pred podaním žiadosti. Uviedla, že vyplnila žiadosť do počítačového systému a to na základe dokladov obžalovaného, ktorý si žiadosť prečítal a pred ňou ju i vlastnoručne podpísal. Žiadosť asi o deň - dva poslala na ústredie, do týždňa dostala mailom odpoveď so zamietavým stanoviskom bez udania dôvodu. Pri prvom kontakte s klientom bol prítomný svedok L.. Potvrdila, že u hypotekárnom úvere musí byť zabezpečenie nehnuteľnosťou.

Svedok V. L. uviedol, že poznal svedka N., ktorý mu vybavoval úver na nehnuteľnosť v roku 2000. V roku 2006 začal so svedkom N. konzultovať predaj tejto nehnuteľnosti. Svedok Kopecký ho zobral do pobočky VÚB Topoľčany za jednu pani, ešte v tom čase nebol splatený úver od Slovenskej sporiteľni. VÚB banka by poskytnutím úveru 6mil. Sk zaplatila zostatok úveru cca 1,8 mil. Sk Slovenskej sporiteľni a zvyšok sumy by mu bol poukázaný na účet. V tom čase konkrétne nevedel, komu predá túto nehnuteľnosť, podal inzerát na predaj. Ozval sa mu i obžalovaný, stretli sa v jednej kaviarni v Nitre a nakontaktoval ho na svedka N.. Obžalovaný mal záujem o kúpu nehnuteľnosti, kúpnu cenu chcel uhradiť z úveru, spolupracoval so svedkom N. ohľadom kúpy nehnuteľnosti a žiadal o úver. Potvrdil, že sa s obžalovaným dohodli na kúpnej cene penziónu 5,5-6 miliónov Sk. Potvrdil, že bol jedenkrát v Topoľčanoch v banke, sedel na stoličke, obžalovaný, svedok N. a pani z banky sedeli mimo neho. Potvrdil, že on poskytol svedkovi N. list vlastníctva, iné doklady mu nedával.

Svedok W.. W. R. uviedol, že pracoval ako právnik, špecialista vo VÚB banke, o predmetnej veci si už nič nepamätal. Preto súd prečítal jeho výpoveď z prípravného konania v súlade s ustanovením § 264 odsek 2 Trestného poriadku. V prípravnom konaní svedok uviedol, že predložil vyšetrovateľovi na základe jeho žiadosti doklady.

Svedok B. B. uviedol, že spolu s obžalovaným mali spoločnosť M.B. CASH&CARRY s.r.o.. Nepamätal si, ako spoločnosť prosperovala v rokoch 2006-2007, nemal vedomosť o tom, že by v danom období obžalovaný zakupoval nehnuteľnosť. Potvrdil, že o obchodnú činnosť firmy sa nezaujímal, bol len spoločník. Súd prečítal jeho výpoveď z prípravného konania v súlade s ustanovením § 264 odsek 2 Trestného poriadku. V prípravnom konaní svedok uviedol, že o spoločnosť sa nezaujímal od roku 2005, všetko ohľadne spoločnosti M.B. CASH&CARRY s.r.o. robil obžalovaný, on nemal prehľad o činnosti spoločnosti. Uviedol, že v roku 2005 mal s obžalovaným osobný spor, od tej doby sa málo stretávali.

Svedok G. G. uviedol, že v roku 2006 pracoval vo VÚB banke Nitra ako riaditeľ firemného centra a následne ako akvizičný manažér - riaditeľ pre Západné Slovensko. Nevedel uviesť, v akej pozícii pracoval v roku 2006 a potvrdil, že bolo jeho povinnosťou rokovanie s potencionálnymi klientmi, ktorý mali záujem o úvery - podnikateľov a na základe stretnutia a posúdenia následne jeho oddelenie toto malo na starosti resp. to posunuli oddeleniu služieb pre občanov. Uviedol, že bežne chodili s klientmi d firemných spoločností, stretávali sa v reštauráciách resp. v banke. Mal nejaké stretnutie ohľadne úveru a jeho financovania, išlo o nehnuteľnosť v Lužiankach. Stretnutie sa uskutočnilo v kaviarni, išlo o úvodné stretnutie pri káve a vec bola posunutá na iné oddelenie resp. klient bol odporúčený na oddelenie služieb. Potvrdil, že na stretnutí boli dvaja ľudia.

Svedkyňa S. Q. uviedla, že pracovala na Dňovom úrade Nitra, v roku 2006-2007 to bol Daňový úrad Nitra 1 a Daňový úrad Nitra 2, pracovala na Daňovom úrade 1 a mala pridelenú pečiátku. Vzhľadom na odstup času si nepamätala okolnosti ohľadne spoločnosti M.B. CASH&CARRY s.r.o. Súd prečítal jej výpoveď z prípravného konania v súlade s ustanovením § 264 odsek 2 Trestného poriadku. V prípravnom konaní uviedla, že bola správcou daní Daňového úradu Nitra I. a od roku 1999 bolo jej pracovnou náplňou správa daní právnických osôb. Potvrdila, že nevydala predmetné potvrdenie, meno obžalovaného jej nič nehovorilo, pečiátka s číslom 12 bola pridelená v roku 2001, ale forma číslice 12 a štýl písma na pečiatke bola iná ako na potvrdení. Takú pečiátku nepoužívala, nevystavila a ani nepotvrdila dňa 13.09.2006 doklad Potvrdenie o výške daňovej povinnosti pre daňovníka - obžalovaného, je na ňom úplne iný odtlačok pečiatky ako je odtlačok pečiatky, ktorý mala ona.

Svedok R.. W. K. uviedol, že pracoval vo VÚB a.s. na oddelení zabezpečenia proti úverovým podvodom, ich úlohou bolo preveriť údaje uvedené v žiadostiach o úver resp. či osoba, ktorá predložila doklad o príjme, preveriť zamestnávateľa. Ak sa analytikovi, ktorý schvaľoval úver niečo nezдало, posunul vec ich oddeleniu na preverenie údajov. Oni nepreverovali, či úver je krytý nehnuteľnosťou, to robil analytik.

Podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku boli prečítané znalecké posudky:

Kriminalistického a expertízneho ústavu policajného zboru Bratislava č. PPZ-1913/KEU-BA-EXP-2008 z jeho záverov vyplýva, že reprodukcie (fotokópie) odtlačkov s textom „Daňový úrad NITRA I“ EV. č. 82 a ich porovnaním s kontrolnými odtlačkami pečiatok s textom „DAŇOVÝ ÚRAD NITRA I“ ev. č. 12 bolo zistené, že sa odlišujú po obsahovej a formálnej stránke,

Znalca z odboru stavebníctva, odvetvia odhadu nehnuteľnosti Ing, Ladislava Bakiča, ktorý v závere svojho posudku určil všeobecnú cenu nehnuteľnosti zapísanej na Správe katastra Nitra, kat. úz. Lužianky LV č. 2564 par.č. 113/2 vo výmere 663m², Penzión ROSI s.č. 874 na par.č. 113/2 v stave a čase požiadania obžalovaného o úver typu Flexi hypo od poškodenej VÚB banky a.s. t.j. 31.08.2006 v sume 202.000Eur.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie aj prečítaním listinných dôkazov, nachádzajúcich sa v trestnom spise, oboznámil:

žiadosť o Flexi hypotéku čl. 93-95 zo dňa 31.8.2006 z ktorej vyplýva, že bola podaná žiadosť o poskytnutie výšky úveru 6 mil. Sk, žiadateľom bol obžalovaný, ktorý uviedol ako zamestnávateľa spoločnosť M.B. CASH&CARRY s r.o., čistý priemerný mesačný príjem za posledné 3 mesiace uviedol obžalovaný 191.475,- Sk a ročný príjem v prípade podnikateľa 1.937.000,- Sk, potvrdenie o výške daňovej povinnosti čl. 5 z ktorého vyplynulo, že dňa 13.9.2006 malo byť vydané Daňovým úradom Nitra 1 potvrdenie o príjme obžalovaného za rok 2005 vo výške 39.080.100,-Sk a za rok 2004 10.060.400,-S, výpisu účtu ČSOB banka a.s. čl. 6 spoločnosti M.B. CASH&CARRY s.r.o. kde ku dňu 31.03.2006 bol zostatok v sume 904.423,04 Sk.

fotokópia občianskeho preukazu obžalovaného čl. 96, fotokópiách vodičského preukazu čl. 97, potvrdenie pre externého predajcu R.. N. čl. 9 z ktorého vyplynulo, že svedkyňa R.. W. prevzala kompletnú zložku klienta - obžalovaného so záujmom o produkt flexihypotéka dňa 31.8.2006, zápisnicu po riadnom valnom zhromaždení spoločnosti M.B. CASH&CARRY s.r.o. čl. 98-99, z ktorej vyplynulo, že rozdelenie zisku bolo pre obžalovaného v pomere 90 % podielu zo zisku, doklady z daňového úradu a to Výkaz ziskov a strát, Súvaha, Daňové priznanie k Dani z príjmov právnickej osobe čl. 100-125,

znalecký posudok znalca Ing. Tibora Škripca č. 117/2007 zo dňa 17.09.2007, v ktorom stanovil všeobecnú hodnotu prevádzkovej budovy - Penzión ROSI pre účel výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby v sume 162650,20Eur,

vyjadrenie Daňového úradu Nitra, v ktorom bolo potvrdené, že daňový úrad v inkriminovanom čase - august 2006 nedisponoval pečiátkou s označením Daňový úrad I 82, (malé písmena), používali pečiátky s veľkými písmenami (DAŇOVÝ ÚRAD NITRA I - číslo),

vyjadrenie VÚB banky a.s., podľa ktorého podmienkou na poskytnutie flexi hypotéky je v každom prípade zabezpečenie úveru zriadením záložného práva k nehnuteľnosti, bez splnenia tejto podmienky flexihypotéka nemôže byť poskytnutá a pokiaľ ide o otázku, či by hodnota zálohu postačovala na uspokojenie všetkých, s poskytnutým úverom spojených jej pohľadávok veriteľa, je hypotetickou otázkou, ktorá závisí od mnohých premenných: 1. výšky pohľadávky - táto sa mení v čase jednak postupným splácaním úveru, pričom v prípade nesplácania naopak narastá o úroky, úroky z omeškania

a poplatky, 2. ceny, za ktorú sa nehnuteľnosť predá na dražbe - môže byť nižšia ako výška pohľadávky alebo môže nastať situácia, že o nehnuteľnosť neprejaví na dražbe nikto záujem a pohľadávka zostane neuspokojená v celej výške.

Na hlavnom pojednávaní boli v rámci posúdenia osobných pomerov obžalovaného oboznámené správy a to z miesta trvalého bydliska obce N. z ktorej vyplýva, že obžalovaný sa na verejnosti správa slušne, z registra priestupkov vyplýva, že obžalovaný má od roku 2010 do roku 2018 záznam o 22 priestupkoch, Podľa odpisu z registra trestov má obžalovaný 6 záznamov, v piatich prípadoch sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený. Na hlavnom pojednávaní bol oboznámený trestný rozkaz Okresného súdu Nitra sp.zn. 1T/2/2014, doručený obžalovanému dňa 20.11.2015, ktorým bol uznaný vinným zo skutkov : v bode 5,7,10,12,13 - trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1,3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961Zb. v znení neskorších predpisov, bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.12.2015 a skúšobná doba plynie do 02.06.2018.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy nezávisle podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností jednotlivo aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán a rozhodol tak, že uznal obžalovaného za vinného z obzvlášť závažného zločinu úverového podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 222 ods. 1, ods. 5 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v tomto rozsudku. Súd upravil skutkovú vetu, nakoľko v konaní nebolo žiadnym priamym ako i súborom nepriamych dôkazov preukázané, že by sa obžalovaný dopustil i zločinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 352 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona. Skutočnosť, že spolu so žiadosťou o poskytnutie úveru bolo predložené i potvrdenie Daňového úradu Nitra I. zo dňa 13.09.2006 o výške daňovej povinnosti za zdaňovacie obdobie rokov 2004 až 2005, ktoré obsahovalo nepravdivé údaje, bola preukázaná. Na naplnenie skutkovej podstaty tohto trestného činu je však potrebné, aby bolo preukázané, že to bol práve obžalovaný, ktorý si nechal vyrobiť úradnú pečať s úmyslom použiť ju ako právu, čo v konaní preukázané nebolo.

Vina obžalovaného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 222 ods. 1, ods. 5 písmena a) Trestného zákona bola preukázaná v konaní vykonaným dokazovaním, pričom súd jednotlivé vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne. Obžalovaný spáchanie skutku poprel. Z jeho spáchania však bol priamo usvedčený výpoveďou svedkov vypočutých v prípravnom konaní, ako i na hlavnom pojednávaní a to svedkom R.. N., svedkyňou R.. W., svedkom G. G., svedkom V. L., svedkyňou S. Q., svedkyňou S. N., svedkom W.. W. R. a svedkom B. B.. Obžalovaný sa bránil tým, že mal záujem o úver, mohol podpísať nejaké potvrdenie o príjme, o výške daňovej povinnosti, nevylúčil podpísanie sprostredkovateľovi žiadosti o poskytnutie úveru na jeho meno vo VÚB banke. Poprel, že by osobne predložil banke žiadosť v roku 2006 na poskytnutie úveru a nepredložil k vybaveniu úveru doklad - Potvrdenie o výške daňovej povinnosti. Ďalej uviedol, že žiadosť o úver podpísal, nevedel kto ju vyplnil, nakoľko nebol pri vyplňovaní. Výpoveď obžalovaného bola vyvrátená svedkami. Svedok N. potvrdil, že sa stretol so svedkom L. a obžalovaným, vysvetlil im aké doklady sú potrebné na vybavenie úveru. Po zabezpečení dokladov obžalovaným sa dohodli na stretnutí vo VÚB pobočka Topoľčany, kde bol obžalovaný osobne prítomný. Svedok potvrdil, že doklady prevzala R.. W., ktorá v spolupráci s obžalovaným i vyplňovala žiadosť úver, ktorú obžalovaný vlastnoručne pred nimi podpísal. Taktiež potvrdil, že obžalovaný predložil v banke platný občiansky preukaz, vodičský preukaz a boli vyhotovené kópie týchto dokladov. Svedkyňa R.. W. potvrdila, že ju oslovil svedok N. ohľadne úveru pre obžalovaného vo výške 6 mil. korún. Spolu s R.. G., ktorý to potvrdil vo svojej výpovedi, rokovali s obžalovaným v kaviarni v Nitre, kde si overila jeho totožnosť. Jednoznačne potvrdila, že dňa 31.08.2006 obžalovaný prišiel osobne so svedkom N. do banky, svedok N. predložil podklady, ktoré ona skontrolovala, obžalovaný predložil občiansky a vodičský preukaz na identifikáciu. Ona vyplnila žiadosť do počítačového systému, na základe podkladov obžalovaného, ktorý si žiadosť prečítal a pred ňou vlastnoručne podpísal. Uviedla, že pri prvom kontakte s obžalovaným bol prítomný i svedok L., ktorý vo svojej výpovedi potvrdil, že obžalovaný mal záujem o kúpu jeho penziónu a zisťoval u neho, či pozná niekoho, kto by vedel vybaviť úver. Svedok L. obžalovaného nakontaktoval na svedka p. N. a spolu s obžalovaným bol za svedkom N. v Topoľčanoch. Potvrdil, že bol jedenkrát v banke, sedel na stoličke a separé sedeli pani z banky, svedok N. a obžalovaný. Jednoznačne bolo v konaní svedkami

preukázané, že obžalovaný zabezpečil podklady potrebné pre žiadosť o úver a to na základe pokynov svedka N. a následne tieto odovzdal v banke svedkovi N., ktorý ich hneď následne za prítomnosti obžalovaného odovzdal svedkyne R.. W., ktorá na základe týchto podkladov vyplnila žiadosť o úver, ktorú obžalovaný vlastnoručne pred svedkami podpísal. Vzhľadom na výpovede svedkov R.. N. a R.. W. bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný im predložil ku žiadosti o úver i doklad - Potvrdenie Daňového úradu Nitra I. zo dňa 13.06.2006 o výške daňovej povinnosti za zdaňovacie obdobie rokov 2004 a 2005. Svedkyňa Q., ktorá ako pracovníčka Daňového úradu Nitra I. mala pridelenú pečiatku a vykonávala správu daní právnických osôb v roku 2006, jednoznačne uviedla, že predmetné potvrdenie, nevydávala, pričom jej pridelená pečiatka s číslom 12 mala inú formu číslice, ako i štýl písma na pečiatke, čo bolo potvrdené i Daňovým úradom v Nitre, ktorý preložil súdu vzory pečiatok s menami pracovníkov, ktoré v roku 2006 boli vydané ako i používané. Svedkyňa S. N. potvrdila, že v danom období obžalovaný ako fyzická osoba patril do správy Daňového úradu Nitra II, predmetné potvrdenie nevydala a ani ho vydať nemohla, pracovala na Daňovom úrade I., kde patrila spoločnosť M.B. CASH&CARRY s.r.o. ako právnická osoba a nie obžalovaný ako fyzická osoba. Ku predmetnému potvrdeniu sa vyjadrila, že podpis na listine nie je jej, bola tam iná pečiatka akú Daňový úrad Nitra I. nevlastnil a na potvrdenie bol potrebný kolok 50,-Sk a nie ako je na potvrdení 2x 50,-Sk. Zo záverov znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu policajného zboru Bratislava č. PPZ-1913/KEU-BA-EXP-2008 bolo preukázané, že reprodukcie (fotokópie) odtlačkov s textom „Daňový úrad NITRA I“ EV. č. 82 a ich porovnaním s kontrolnými odtlačkami pečiatok s textom „DAŇOVÝ ÚRAD NITRA I“ ev. č. 12 b sa odlišujú po obsahovej a formálnej stránke.

V zmysle intencií zrušujúceho rozhodnutia Krajského súdu v Nitre súd vykonal dokazovanie na preukázanie, aké boli celkové pomery obžalovaného, ktorý ako žiadateľ o poskytnutie úveru predložením nepravdivých a falošných potvrdení o svojom príjme nepochybné úmyselne poškodenú právnickú osobu ako subjekt poskytujúci úver, uviedol do omylu v otázke svojej bonity, ako i tým, či prípadné poskytnutie obžalovaným žiadaného úveru by bolo bývalo spojené so vznikom záložného práva k nehnuteľnosti, na kúpu ktorej mal byť tento úver použitý resp. akým spôsobom a v akom rozsahu by poškodená právnická osoba v prípade poskytnutia obžalovaným žiadaného úveru vymožitelnosť jeho splnenia zabezpečovala záložným právom a či by hodnota tohto, prípadne iného zálohu bola bývala postačovala na uspokojenie všetkých, s poskytnutým úverom spojených jej pohľadávok veriteľa:

k celkovým finančným pomerom v čase požiadania o úver obžalovaný tvrdil, že nebol vlastníkom žiadnych nehnuteľností resp. hnutelných vecí väčšej hodnoty resp. majetkových práv, mal nejaké finančné prostriedky v hotovosti, niečo na účte, ku tomuto svojmu tvrdeniu nepredložil žiaden dôkaz, jeho tvrdenie teda nebolo v konaní ničím preukázané, ako ani skutočnosť, že otec obžalovaného, ako tento tvrdil, žije v Kuvajte a mal zo strany svojho otca zábezpeku na splácanie splátok úveru, v prípade, ak by ich nemohol splácať.

k otázke či prípadné poskytnutie obžalovaným žiadaného úveru by bolo bývalo spojené so vznikom záložného práva k nehnuteľnosti, na kúpu ktorej mal byť tento úver použitý resp. akým spôsobom a v akom rozsahu by poškodená právnická osoba v prípade poskytnutia obžalovaným žiadaného úveru vymožitelnosť jeho splnenia zabezpečovala záložným právom

sa v konaní vyjadrili svedkovia R.. N., R.. W., ktorí uviedli, že hypotekárny úver musí byť zabezpečený nehnuteľnosťou, čo potvrdila i VUB banka a.s. vo svojom vyjadrení zo dňa 04.06.2015 (čl. 685), podľa ktorého v každom prípade pri poskytnutí flexi hypotéky je podmienkou jej poskytnutia zabezpečenie úveru zriadením záložného práva k nehnuteľnosti, bez splnenia tejto podmienky flexi hypotéka nemôže byť poskytnutá.

k otázke, či by hodnota nehnuteľnosti ako zálohu, prípadne iného zálohu bola bývala postačovala na uspokojenie všetkých, s poskytnutým úverom spojených jej pohľadávok veriteľa, bolo preukázané z vyjadrenia obžalovaného, že nebol v danom období vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti, ako ani hnutelných vecí vyššej hodnoty, preto s najväčšou pravdepodobnosťou by ako záloh bola poskytnutá nehnuteľnosť, ktorá by bola predmetom kúpy za poskytnutý úver t.j. Penzión ROSI, preto bola zisťovaná cena tejto nehnuteľnosti, kde znalec Ing. Bakič určil cenu ku dňu 31.08.2006 vo výške 202.000Eur (6.085.452 Sk), ktorá nebola adekvátna ku výške požadovaného úveru, nakoľko ako uviedol svedok R.. N., supervízor po podaní posudku koriguje cenu a i obhajca, pri zdôvodnení návrhu na vykonanie dôkazu- zistenie hodnoty nehnuteľnosti znalcom konštatoval, že úver sa poskytuje, pokiaľ má nehnuteľnosť hodnotu 130% poskytnutého úveru, aby bola zabezpečená vymožitelnosť, čo by predstavovalo v danom prípade podľa prepočtu sumu 258.9125,67Eur (7.800.000Sk), čo je suma značne vyššia ako hodnota nehnuteľnosti, ktorá by teda nepostačovala na uspokojenie úveru ako i všetkých, s poskytnutým úverom spojených jej pohľadávok veriteľa, súd poukazuje v tejto súvislosti i na

vyjadrenie poškodenej právnickej osoby -VÚB Banka a.s., podľa ktorej otázka či by hodnota penziónu ako zálohu bola bývala postačovala na uspokojenie všetkých, s poskytnutým úverom spojených jej pohľadávok veriteľa, uviedla, že ide o otázku hypotetickú, ktorá závisí od mnohých premenných: 1. výšky pohľadávky - ktorá sa mení v čase jednak postupným splácaním úveru, pričom v prípade nesplácania naopak narastá o úroky, úroky z omeškania a poplatky a 2. ceny, za ktorú sa nehnuteľnosť predá na dražbe - môže byť nižšia ako výška pohľadávky alebo môže nastať situácia, že o nehnuteľnosť neprejaví na dražbe nikto záujem a pohľadávka zostane neuspokojená v celej výške.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že skutok popísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku sa stal a spáchal ho obžalovaný, ktorý sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle vylákať od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na jeho splácanie, tým že predložil ku žiadosti o poskytnutie úveru doklady, ktoré obsahovali nepravdivé údaje a podklady k úveru - potvrdenie Daňového úradu Nitra I. zo dňa 13.09.2006 ktoré bolo opatrené nepravým odtlačkom pečiatky daňového úradu, obsahovalo nepravdivé údaje a tak by svojim konaním, ak by mu bol úver poskytnutý spôsobil škodu veľkého rozsahu, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo, čím naplnil všetky znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu úverového podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 222 ods. 1, ods. 5 písmena a) Trestného zákona tak po formálnej aj materiálnej stránke. Z gramatického a logického výkladu vyplýva, že trestného činu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona sa žiadateľ dopustil, ak uvedie banke nepravdivé údaje o svojej bonite, resp. o bonite obchodnej spoločnosti v mene ktorej koná ako štatutárny orgán s cieľom získať finančné prostriedky z úveru. Pre banky je takmer vždy podstatnou podmienkou pre poskytnutie úveru pravdivé zistenie skutočností týkajúcich sa bonity žiadateľa t.j. zodpovedajúceho príjmu, z ktorého možno vyvodit' predbežný záver o možnosti (schopnosti) žiadateľa dohodnuté splátky uhrádzať. Zároveň pri posudzovaní „otázky splnenia podmienok na poskytnutie úveru“ môže banka vychádzať len z dokladov, ktoré má k dispozícii pred uzatvorením úverovej zmluvy, pretože len v tom štádiu môže posudzovať úverové riziko ohľadne návratnosti finančných prostriedkov zo strany žiadateľa o úver. Banka posudzuje „splnenie podmienok na poskytnutie úveru“ spravidla z dlhodobého hľadiska, t.j. z hľadiska niekoľkoročnej návratnosti, a to bez ohľadu na to, či žiadateľ o úver - napríklad v čase rozhodovania o úvere, má nasporenú značnú finančnú čiastku, z ktorej by teoreticky mohol splatiť, a to príp. aj ihneď časť poskytnutého úveru. Obžalovaný vedel, že predkladá banke falošné doklady a že ak by banka poznala všetky rozhodné okolnosti, určite by mu úver neposkytla. Výška žiadaného úveru v prípade jeho poskytnutia by predstavovala výšku škody banky, pretože vyplatením úveru by skutočne (reálne) došlo k zmenšeniu majetku banky, pričom tento úbytok chcel vyvolať práve svojim konaním obžalovaný ako žiadateľ o úver. Takto spôsobená škoda, či možnosť jej vzniku je preto pokrytá úmyselným zavinením obžalovaného - žiadateľa o úver a nastala v súvislosti s podvodným konaním žiadateľa pri preskúmaní jeho bonity. V takomto prípade obžalovaný, ako žiadateľ o úver následok spočívajúci v poskytnutí úveru na podklade falošných dokladov preukazujúcich jeho bonitu chcel spôsobiť, teda ho aj chcel zaviniť (§ 15 písm. a) Trestného zákona). Nepravdivé informovanie banky zo strany žiadateľa o úver, ktoré sa týka jeho bonity je takou podstatnou skutočnosťou, ktorá má v konečnom dôsledku výrazný vplyv na konečné stanovisko banky v tom smere, či ne/poskytne žiadateľovi úver. Vedomé nepravdivé informovanie banky žiadateľom o svojej bonite, v dôsledku ktorého je s ním uzatvorená úverová zmluva a sú mu následne poskytnuté finančné prostriedky, napĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona (uvedenie banky do omylu „v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru“) a preto suma získaného úveru predstavuje úverovým dlžníkom neoprávnene získaný prospech. V predmetnom konaní, nedošlo k vyplateniu (poskytnutiu) úveru zo strany banky z dôvodu, že si banka dôsledne preverila všetky relevantné podklady potrebné na jej rozhodnutie o poskytnutí úveru, preto ide o trestný čin úverového podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona ku § 222 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný ako žiadateľ o úver už začal napĺňať znaky základnej skutkovej podstaty tohto trestného činu (t.j. predložil banke, ako prípadnému úverovému veriteľovi, nepravdivé podklady ohľadne svojej bonity a tým ju uvádzal do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru). Ak by aj v čase predloženia žiadosti o úver obžalovaným, tento konal v presvedčení, že úver splácať bude, je potrebné vychádzať z toho, že primárnym úmyslom (cieľom) úverového dlžníka (žadateľa o úver) je vylákať od banky úver, a to predstieraním svojej bonity. To, že má dlžník i sekundárny úmysel (cieľ) t.j. neoprávnene získaný úver splácať, nemôže na tom nič zmeniť, nakoľko trestný čin podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona bol už dokonaný a tento sekundárny úmysel možno označiť len za úmysel nahradiť spôsobenú škodu. Pre naplnenie formálnych znakov skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu podľa

§ 222 ods. 1 Trestného zákona je teda bez významu, či mal žiadateľ o úver v čase, keď predkladal nepravdivé doklady banke s úmyslom získať finančné prostriedky, či iný majetok v takom rozsahu, že by bol schopný poskytnutý úver splácať, tieto okolnosti nemajú na naplnenie formálnych znakov skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona žiadny vplyv, pretože nastali až po dokonaní trestného činu. (uznesenie NS SR sp.zn. 5Tdo/18/2016 zo dňa 26.05.2016.)

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 ods. 1 až ods. 4 Trestného zákona a bral tak do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného ako aj možnosti jeho nápravy.

Súd prihliadol pri ukladaní trestu u obžalovaného na jeho osobné pomery a zistenie, že bol doposiaľ 6 krát súdne trestaný, v 5 prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený a trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp.zn. 1T/2/2014, doručeným obžalovanému dňa 20.11.2015 bol uznaný vinným zo skutkov v bode 5,7,10,12,13 rozhodnutia - trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1,3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.12.2015 a skúšobná doba plynie do 02.06.2018.

Obžalovanému bol ukladaný úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona a súhrnný trest podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, kedy súd odsudzoval obžalovaného za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol doručený obžalovanému trestný rozkaz Okresného súdu Nitra sp.zn. 1T/2/2014, a to dňa 20.11.2015, za iný trestný čin. U obžalovaného súd nezistil žiadnu z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona a nezistil žiadnu z príťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona. Pri pomere poľahčujúcich a príťažujúcich okolností 1:1 súd postupoval v súlade so zásadou uvedenou v § 38 ods. 2 Trestného zákona. Pri ukladaní trestu súd vychádzal zo základnej trestnej sadzby taxatívne uvedenej v § 222 ods. 5 Trestného zákona vo výmere 10 rokov až 15 rokov.

Na základe vyššie uvedených zistení však súd dospel k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 Trestného zákona tak v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie bude v prejednávanej veci dosiahnutý uložením trestu odňatia slobody nižšej, ako je uvedené v základnej trestnej sadzbe a to vo výmere 5 rokov nepodmienečne, postupom podľa § 39 odsek 2 písmena a), odsek 3 písmeno c) Trestného zákona (mimoriadne zníženie trestu), nakoľko je ukladaný trest za pokus trestného činu a súd mal za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej podľa § 222 ods. 5 Trestného zákona vo výmere 10 rokov - 15 rokov, by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje i trest kratšieho trvania a to vo výmere 5 rokov.

Súd mal pri ukladaní trestu na zreteli, že trest má smerovať výlučne voči páchatel'ovi trestného činu, má teda postihovať výlučne páchatel'a, a to tak, aby sa zabezpečil čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Súd má za to, že trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov nepodmienečne je v danom prípade dostatočne prísny i primeraný, spĺňa kritéria individuálnej prevencie, pričom v prípade dlhodobejšieho trestu by došlo k popretf'aniu rodinných a sociálnych väzieb a tým k ohrozeniu možností resocializácie obžalovaného po návrate z výkonu trestu a na druhej strane bude na neho dostatočne pôsobiť, aby v budúcnosti viedol riadny život, ako aj vo forme generálnej prevencie - pôsobenia trestu smerom k ostatným členom spoločnosti tak, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení.

Pokiaľ ide o zaradenie na výkon trestu, v danom prípade prichádzal do úvahy ústav na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, pretože v osobe obžalovaného sa jedná o páchatel'a obzvlášť závažného zločinu (§ 48 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona).

Na výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, s poukazom na závažnosť trestného činu a najmä mieru narušenia obžalovaného.

Pretože súd obžalovaného odsudzoval za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody, uložil mu ochranný dohľad na 2 roky (v sadzbe 1 rok až 3 roky).

Povinnosťou odsúdeného, ktorému súd uložil ochranný dohľad, je po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je

- a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,
- b) osobne sa hlásiť v určených lehotách a
- c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Z dôvodu ukladania súhrnného trestu súd podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený obžalovanému W. Z. trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp.zn. 1T/2/2014, doručeným 20.11.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ako vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Takto uložená kombinácia trestu odňatia slobody a ochranného dohľadu, podľa názoru súdu zodpovedá všetkým okolnostiam prípadu i osobe páchatela, je primeraná a schopná splniť funkciu ochrany spoločnosti i prevencie (individuálne i generálnej) a zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Z týchto dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.